

ikke fremmes med al den Kraft, det overhovedet er muligt. Jeg har gentagne Gange overfor Rigsdagen haft Lejlighed til udførligt at gøre Rede for de Vanskeligheder, som Statsbanerne har haft at kæmpe med, og som til enhver Tid er forbundne med Anlæg af den Beskaffenhed, og jeg kan aldeles ikke føle mig overbevist af, at man lejlighedsvis kan fremkomme med særlig vanskelige Tilfælde, som paa Grund af mange Vanskeligheder, der er forbundne med visse Projekteringsarbejder, er trukket noget ud over det sædvanlige. Det, som sinker Anlæg af Statsbanerne, er det samme, som hindrer Udførelsen af en Mængde andet Arbejde her i Landet, det er i meget høj Grad Vanskeligheden ved at fremskaffe Materialer, og jeg maa tilføje, at indtil for ganske nylig har der ogsaa været Vanskeligheder med Hensyn til Arbejdskraft. Ved de jyske Baner, som har været under Bygning i flere Aar, har man i høj Grad kæmpet med begge disse Vanskeligheder. Det er saa overordentlig store Anlæg, det hele drejer sig om, at den Stab af Ingeniører, som skal være beskæftiget med Projekteringen, maa være og i Virkeligheden ogsaa er meget betydelig, og naar det Tidspunkt kommer, da de Arbejder, som projekteres i disse Aar, kan komme til effektiv Udførelse, vil man faa at se, hvilket enormt, hvilket ganske usædvanligt Arbejde der er blevet udført i disse Aar. Jeg vil, som sagt, uden paa ny at komme ind paa Detailler og udførlig Imødegaelse, ganske bestemt tilbagevise disse gentagne Beskyldninger mod Statsbanerne for, at der smøles med det Arbejde, der sorterer under dem.

Hvad angaar de private Jernbaner, som her er til Behandling, kan intet Menneske vente, at nogen af dem skulde kunne være kommet videre, end Tilfældet allerede er. Loven om dem blev vedtaget den 20. Marts 1918, og først i Løbet af Sommeren indgik de forskellige berigtigede Andragender fra Koncessionssøgerne til Behandling i Ministeriet. En Del af disse Sager skal ogsaa behandles i Privatbaneadministrationen, nemlig hvor det drejer sig om Tilslutning til Privatbanerne, om Indførelse af Privatbaner paa Statsbanestationer. Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem kan ikke undskylde sig med at høre til dem, der ikke forstaar, hvilke Vanskeligheder der dermed er forbundet, hvilket omhyggeligt, udførligt Arbejde der skal gøres, for at Statsbanernes Erklæring derom skal foreligge. Jeg skal gentage, at Arbejdet i alle Enkeltheder fremmes

med al den Kraft, som det overhovedet er muligt at sætte ind derpaa.

Det ærede Medlem omtalte den Fordeling af Bevillingernes Antal mellem Jylland og Øerne, som findes anført i Loven af 20. Marts 1918. Dette Spørgsmaal om Fordelingen vil under de givne Forhold fuldstændig bortfalde, det bliver jo uden enhver Betydning, eftersom det er min Hensigt at udstede enhver Eneretsbevilling, som er moden dertil, og i saa Fald bliver der ikke Tale om noget Valg mellem Jylland og Øerne.

Jørgen Berthelsen: Den højtærede Minister siger, at jeg kan ikke undskylde mig med, at jeg ikke har Kendskab til de Vanskeligheder, som i det hele taget er til Stede for at fremme disse Arbejder i højere Grad, end Tilfældet har været. Jeg vil lade denne Udtalelse staa for den højtærede Ministers Regning — jeg mener, at jeg har noget Kendskab til de Forhold. Men jeg vil fastholde den Kritik, jeg har rettet, lige saa bestemt, som den højtærede Minister tilbageviser den. Fordi der ikke kan skaffes Materiale, er der jo ikke noget til Hinder for — naar den gode Villie er der —, at Jordarbejderne kan paabegyndes. Jeg har Erfaring for, at det ikke behøver at vare et halvt Aar, efter at en Lov er blevet vedtaget, før de forberedende Arbejder paa Privatbaneanlæg, endogsaa i Marken, kan paabegyndes. Den højtærede Minister siger, at man ogsaa har haft Vanskelighed med at skaffe Arbejdere. Det lyder jo noget underligt, naar vi her skal fremme baade dette og adskillige andre Lovforslag for at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Men det sagde den højtærede Minister altsaa. Jeg vil endnu en Gang gerne have Lov til at sige til den højtærede Minister, at det, at vi her vedtager den ene Lov efter den anden uden at se ret meget til Frugterne, det har i alt Fald mange af Rigsdagens Medlemmer og en stor Del af den danske Befolkning ondt ved at forstaa.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordeling af Anlægene til Jylland og Øerne, mener jeg, ligesom den højtærede Minister, at det vel nok er Meningen med det foreliggende Lovforslag at give Eneretsbevillinger til alle dem, der har deres Sager i Orden, uden Hensyn til, om det er i Jylland eller paa Øerne. Det er vel for øvrigt ikke sikkert, at det kommer til at dreje sig om saa mange, som det maaske i Øjeblikket ser ud til, thi jeg gaar ud fra,